

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Sîrghi Vasile XXXXX,

născut la XXXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 10 februarie 2017 - până la 31 martie 2017 (instanța de fond);*
- 2. de la 10 mai 2017 - până la 04 octombrie 2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 18 decembrie 2017 - până la 21 februarie 2018; (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 31 martie 2017, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Sîrghi Vasile a fost condamnat în baza art. 318 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că, Sîrghi Vasile, fiind deținut în baza procesului-verbal de reținere din 30.12.2016, la 01.01.2017 în celula nr.2 a izolatorului de detenție provizorie al Direcției de Poliție a mun.Chișinău, în urma unei înțelegeri prealabile cu Petuhov Ilia, care era deținut în aceeași celulă în baza mandatului de arestare preventivă nr.14-334/16 emis la 30.12.2016 de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău în stare de arest preventiv pe un termen de 30 zile, cunoscând cu certitudine despre intenția lui Petuhov I. de a evada din izolator la 01 ianuarie 2017 în vederea eschivării de la răspundere penală, i-a promis

dinainte, că-i va înlesni evadarea din locul de deținere - Izolatorul de detenție provizorie al Direcției de Poliție a mun.Chișinău, amplasat pe str.Tighina mun.Chișinău, prin oferirea datelor de identitate personale și ale rudelor apropiate, a informațiilor cu privire la locul de domiciliere, data, timpul reținerii și expirării termenului de deținere în izolator, neprezentarea la apelul inspectorului Serviciului de Gardă al izolatorului pentru a fi eliberat din izolator, precum și admiterea prezentării în locul său a lui Petuhov I. la apelul inspectorului Serviciului de Gardă, pentru a fi eliberat din izolator.

Astfel, Petuhov I. fiind înlesnit de către deținutul Sîrghi S., realizând intențiile sale criminale, la 01 ianuarie 2017, ora 23⁰⁰, s-a prezentat la apelul inspectorului Serviciului de Gardă ca fiind deținutul Sîrghi S. pentru a fi eliberat în legătură cu expirarea termenului de reținere. În circumstanțele expuse, Petuhov I., care urma să fie deținut în continuare în stare de arest până la 29 ianuarie 2017, la 01 ianuarie 2017, ora 23²⁰ a evadat din Izolatorul de detenție provizorie al Direcției de Poliție a mun.Chișinău.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care invocând blândețea pedepsei a solicitat casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare conform învinuirii formulate prin rechizitoriu la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat s-a invocat că instanța de fond neîntemeiat și fără o argumentare cuvenită a dispus suspendarea executării pedepsei stabilite în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, fapt care în opinia apelantului nu va duce la realizarea scopului pedepsei penale prevăzut la art.61 Cod penal. La fel s-a mai invocat că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra pedepsei complementare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2017 apelul declarat a fost respins ca nefondat.

5. In motivarea soluției adoptate Colegiul a menționat că, instanța de fond just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 318 alin. (1) Cod penal.

Soluționând chestiunea privind categoria și termenul de pedeapsă stabilit Colegiul a conchis că instanța de fond a luat în considerație prevederile art. 7,61,75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și ținând cont de circumstanțele atenuante stabilite în speță și anume: căința sinceră, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, i-a stabilit lui Sîrghi V. o

pedeapsă echitabilă și proporțională în raport cu gravitatea faptei, în speță nefiind stabilite careva impedimente la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

6. Împotriva deciziei pronunțate de instanța de apel a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată, invocând următoarele argumente:

- pedeapsa stabilită este prea blândă și neproporțională în raport cu gravitatea faptei și consecințele survenite;

- concluzia instanței de apel în partea ce ține de suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului este neargumentată, or Sîrghi S. s-a eschivat de la prezentarea în ședințele instanței de apel fiind anunțat în căutare;

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția deoarece concluziile instanței de apel în partea individualizării executării pedepsei stabilite, sunt eronate și neconforme scopului legii penale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal, analizând conținutul recursului declarat, consideră că alegațiile acuzatorului de stat sunt neîntemeiate și în acest sens reiterează că, judecarea cauzei penale vizate în recursul ordinar a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, și la judecarea apelului declarat de procuror, instanța de apel a verificat îndeplinirea de către prima instanță a cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, constatând că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate nu a fost viciată și respectând prevederile pct. (8) al acestui articol, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea prevăzută de art.318 alin. (1) Cod penal.

Astfel, analizând decizia atacată, instanța de recurs conchide, că instanța de

apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe în ce privește stabilirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece la judecarea apelului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o consideră justă și întemeiată a cărei reluare nu se mai impune.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul, că argumentele invocate de recurent privind blândețea pedepsei, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Tot aici, Colegiul penal menționează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Astfel, instanța de recurs relevă că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

La fel, se subliniază că, sintagma suspendarea condiționată înseamnă liberarea condiționată de la executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare cu anumite condiții puse de instanța de judecată.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanțele de fond și-au argumentat hotărârile, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre persoana vinovatului, care pentru prima dată a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, vârsta inculpatului (19 ani), precum și lipsa circumstanțelor agravante.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența

în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414 -419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar, declarat de procuror se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Sîrghi Vasile*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti